

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kje je resnica?

Mnogokrat smo že imeli priliko diviti se resnicoljubnosti glasila naših cerkvenih dostojanstvenikov in že večkrat nas je prepričal „Slovenec“, da je njemu malenkostna stvar, utajiti z uprav klasično predrznostjo še tako jasno in dokazano resnico. To se je tudi zgodilo v soboto, in ker je stvar jako karakteristična za „Slovenca“ etična načela, zdi se nam vredno, da jo na kratko osvetlimo.

Naš članek „Slovenski državni poslanci“ razdražil je živce nekaterih somišljenikov „Slovenčevih“, ki ne vidijo radi, da jim kdo na prste gleda in ki so se čutili zadeti zlasti zato, ker so narodni program zatajili in postali agentje nemških konservativcev. Vodja teh konservativnih državnih poslancev skrpal je zato v sveti svoji jezici članek „Komedijski“, in ker naših trditvev ni mogel ovreči, skušal je vse stvari odlomiti ost, pišoč mej drugimi neslanostimi tudi nastopno:

„Pisatelj strupenega članka zoper slovenske državne poslance ni mogel razločka delati med „klerikalnimi“ in „liberalnimi“ državnimi poslanci — Gospodu Danilu je moralo silno hudo pri srcu biti, da ni mogel izvzeti dr. Ferjančiča, ampak da je moral z drugimi vred žaliti tudi njegovo prijateljsko srce. Ali dober prijatelj ni nikdar v zadregi, kadar je treba pomagati prijatelju, ali ga tolažiti. Tudi gosp. Danilo si je kot dober prijatelj štel v dolžnost, pisati g. Ferjančiču in potolažiti njegovo po pravici hudo razburjeno srce. In kaj mu je pisal? Pisal mu je, da ne mislijo tako hudo, kakor pišejo v „Narodu“!“

„Slovenec“ si je gotovo mislil: „zdaj smo ga dali! V prah smo ga zvrnili, da nikdar več ne bode ustal!“ A prevaril se je ljuto, kakor se navadno prevari tisti, ki je vedoma in hotoma spačil resnico. Že v soboto primoran je bil poštenjak „Slovenec“ vsprejeti nastopni popravek:

Slavno uredništvo!

Želim, da sprejmete naslednji popravek:

„Slovenec“ prinaša v št. 250 z dne 2. novembra t. l. v članku „Komedijski“ trditve, da mi je dr. Danilo, nanašaje se na „Slov. Naroda“ članek: „Slovenski državni poslanci“, in da me potolaži,

pisal, „da ne mislijo tako hudo, kakor pišejo v „Narodu“. Resnici na ljubo prosim to popraviti. V dotičnem pismu, pisanem mi iz družega povoda, v katerem se je pa omenjal navedeni članek, niso stale ne od „Slovenca“ prinesene besede in ne druge z istim zmislom.

Na Dunaji, 5. novembra 1891.

Dr. Ferjančič.

Vzlic temu, da je torej jedini in povsem verodostojni faktor, državni poslanec dr. Ferjančič sam ovrget „Slovenčev“ izmišljotino o nekem pismu, vzdržuje ta svojo trditve, le malo jo je zavil, baš toliko, da bi ne udaril samega sebe po ustih.

„Slovenčeva“ taktika nam je umevna. Ker naši z razlogi podprti kritiki o dosedanjem postopanju slovenskih državnih poslancev ni mogel in ni vedel stvarno odgovorjati, ker je moral sam pripoznati, da narodnih in gospodarskih interesov naših ni moči slabeje zastopati, nego so zastopani sedaj, vzel je gorjačo v roke in jel udrihati po našega članka dozdevnem pisatelji.

Kako ostudno je tako postopanje. „Slovenec“ ima jasni dokaz v rokah, da to ni resnica, kar je pisal, a vender pravi, da „morda besede, katere smo navedli, niso bile doslovne, pač pa je bil smisel Danilovih besed.“ — Je-li treba na to še kaj pripomniti. Gotovo ne, kajti vsak razsoden čitatelj, ki pozna „Slovenca“ in pajdaše njegove in ve, da temu listu ni preslabo nobeno sredstvo, samo da vzdrži svoje trditve, si bode lahko sam odgovoril na uprašanje: Kje je resnica?

Državni zbor.

Na Dunaji 7. novembra.

V včerajšnji seji obravnavala je zbornica proračun srednjih šol. Izvzemši glasnika Mladočehov ujemali so se vsi govorniki v strokovnem oziru z naredbami naučnega ministra. V 15. seji razpravljala se je izključno točka: srednje šole.

Posl. Hofman izjavil je, da se v vseh svojih nazorih strinja s prof. Masarykom, sešeno pa o boljšem pouku ženstva. Ženska more se že iz pedagoških ozirov boljše vzgajati, ker ima nalogo, da bode kdaj vzgajala svojo lastno deco. Vzlic temu treba je po njegovih mislih skrbeti i za samostojno

življenje žensk, katerih število v naši državi za pol drugi milijon presega število moških. Razvidno je, da ni možno torej vseh žensk pomožiti, če se ostane na principu jednoženstva. Vsi ugovori proti višjemu pouku ženstva so mu torej ničevi.

Posl. Stürgkh, ki je tudi v predzadnji seji o tem predmetu govoril, poudarjal je z nova solidarnost svojih nazorov z naučnim ministrom, le glede pouka zgodovine zahteva več pragmatike v višjih razredih srednjih šol.

V odgovoru svojem na zahteve predgovornikov o tej točki izjavlja minister Gautsch, da bode naučno ministerstvo tekom tega leta izdalo pozitivna določila o pouku, s čemur hoče zbornici bolj ugoditi, nego z nadaljnjimi pojasnili v sedanjem času. O igrah izraža se ugodno in pravi, da je uspeh dovoljen, le paziti se bode moralo, da se preveč ne igra in premalo ne uči.

Mladočeški posl. Engel dokazuje, da je število srednjih šol po čeških krajinah nedostavno, navaja, da je gmotno stanje suplentov neznosno, dohodki so majhni, mesto pa negotovo, ker od ravnateljstva odvisno. Govornik želi, da se okrajša pouk klasičnih jezikov a uvede pouk ozkopisa in izdelovanje surovin v dovršene izdelke. Slednji pouk bi sosebno povzdignil pravo cenitev dela. V ženskem uprašnji strinja se do cela z Masarykom.

Tudi posl. Sokolowski želi boljšega srednješolskega pouka v Galiciji. O klasičnih jezikih meni, da se mnogo uči, a malo nauči. Obžaluje visoko šolnino, ki je ista kakor na velikih šolah vkupna svota kolegnine. Prosi ustanove obrtnih in strokovnih šol in zatrjuje h koncu, da bode obrodilo prijazno in naklonjeno uvaževanje pravičnih zahtev posamnih narodov s strani vlade najboljši sad z ozirom na utrditev in vzajemno soglasnost v vseh zadevah države.

Posl. Klun označi zahteve slovenskega naroda v učnih zadevah in izjavi, da se obljuba glede slovenskih in italijanskih paralel v Celji, oziroma Gorici in Trstu še vedno ni izpolnila. Če se torej sprava ne bode izvedla mej narodi, bode največja krivda zadela vlado, ki iz samih političnih ozirov izgubi iz oči glavni smoter, uzadovoljenje narodov. Klun zahteva ustanovitev malega gimnazija v Kranji,

LISTEK.

Kneginja Ligojska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov: Vrbancov.)

(Dalje.)

In, prijatelji moji, zato pa tako malo tudi tam slišite!

Na plesih se je Pečorin zaradi svoje neugodne vnanjosti zgubljal mej gledalci, bil je žalosten ali pa jezen, ker je trpelo njegovo samoljubje. Ker je le redkokdaj plesal, mogel bi se bil seznaniti samo z onimi damami, ki so se dele ob steni, ali baš s temi se pa on ni seznanjal. On se je bolj bavil s poslom satirika. Stojte zunaj kroga mazurke, je presojal plesalce in plesalke in njegove pikre opazke so se hitro izvedele po sobani in po mestu. Nekoč je on poslušal pri mazurki razgovor dolgega diplomata z nekako knežjo. Diplomata je pod svojim imenom priobčil v časopisu vse te ostre opazke Pečorinove in knežnja se samo radi tega ni hobotala na vse grlo, ker se jej to ni zdelo dostojno. Pečorin se je spomnil, ko je on govoril ravno to pred tremi dnevi in še mnogo boljše neke plesni

vili, da je ta le zmajala z ramami in ga še razumeti ni hotela. S tega časa je v družbi več plesal in manj umno govoril in kmalo je videl, da ga vsprejemajo z večjim veseljem. Z jedno besedo začel je razumevati, da po temeljnem zakonu družbe plesočemu kavalirju ni treba uma!

Zagrmela je ouvertura; vse je bilo polno, samo loža poleg Negurovih je ostala prazna in Pečorin je pogosto vanjo upiral radovedne poglede svoje. To se mu je čudno zdelo in rad bi bil poznal ljudi, kateri so zamudili ouverturo Tenille.

Zavesa se je vzdignila in ta trenutek zarožljali so stoli v prazni loži; Pečorin je vzdignil glavo, pa videti je mogel samo živorudeči baret in okroglo, belo, božestveno ročico z božestvenim lornetom, ki je malomarno ležala na temnorudečem ložinem baržunu. Nekolikokrat je poskusil slediti za gibanji neznanke, da bi ugledal vsaj njeno oko ali pa njeno ličice. Zaman! Jedenkrat je tako glavo obrnil nazaj, da bi mogel videti čelo in oči, pa, žal, veliko dvojno gledališko kukalo je zakrivalo ves gorenji del njenega obraza. Zbolel ga je vrat in razjezil se je ter sklenil sam pri sebi, da več ne pogleda v to proketo ložo. Prvi akt se je končal. Pečorin je vstal in šel z

nekaterimi tovariši k Feniksu in se obupno priza-deval, da ne pogleda v omenjeno ložo.

Feniks — restavracija bila je po svojem topografičnem položaju zares jako pomenljiva za zadnje prihajalce v Aleksandrinsko gledališče. Nekdaj so se okorni vozovi, katere je vlekla po dvoje hromih krek, rinili poleg ozkih gledaliških vlat, in mlade vile, ovite v velike robce, skakale so na vozne škripeče stopnice in tolpa brkatih lizunov, oboroženih z bliščečimi lorneti in še bolj bliščečimi pogledi, se je rinila na tvojih vnanjih stopnicah, o Feniks! Pa minuli so ti bujni dnevi. Tam kjer se prejšnje čase vibrali beli in črni peresni čopi — tam se sedaj počasi sprehajajo triogeljni klobuki brez čopov: velik primer prevratov osode človeške!

Pečorin je šel k Feniksu z jednim preobraženskim in jednim topniškim častnikom. Ukazal je prinesiti čaj in usedel se z njima k mizi. Tukaj so bili vsakovrstni ljudje. Pri tej mizi, za katero je sedel Pečorin, sedel je tudi neki mlad človek v fraku, ne posebno odlično oblečen, ki je vedno kadil lastne smodčice v veliko jezo gostilniških slug. Ta mlad človek bil je velike postave, rumenolas in čudovito lep. Velike temne oči, pravilni nos, podoben nosu Apolona Belvederskega, grški podolgast

kazoč na slabe razmere učnih prostorov na novem gimnaziju Ljubljanskem. Tudi omenja, da bode treba ustanoviti hrvatsko srednjo šolo v Pazinu, središču celo po uradni štetvi naštetih 180.000 Slovanov, ki nimajo nikakega srednjega učilišča. Pač pa ima mala kočevska naselbina 15.000 stanovnikov nemški gimnazij — želja Istranov, da dobe srednje učilišče, je potem pač utemeljena.

Posl. Swiry se kakor njegov rojak Sokolowski — obrača proti visoki šolnini srednjih učilišč, ki zakrivi izostanjanje učencev iz srednjih stanov, kakor tudi kmetov, ki ne morejo plačevati tolikih svot. Prosi torej, da se temu kolikor možno v okom pride.

Posl. Fuss zagovarja proti Engelu naredbe učnega ministerstva in je smatra opravičene z ozirom na sosedne, posebnost nemške države, ki imajo isti sistem, kakor je v nas veljaven in pravi, da ni treba v odpravi klasičnih jezikov posnemati zaveznih Madjarov.

Bukovinski posl. Miskolczy kaže slabo narodno-gospodarsko stališče svoje domovine in prosi ustanovitve gimnazije v Serethu namesto razpuščene realke, istotako tudi osnivanje kakih strokovnih šol. Posl. Špindler pa stavi predlog, da država vse srednje šole v komunalni upravi prevzame v svojo oskrb z ozirom na njih pedagoški uspeh in na gmotno stanje vzdržujoče občine.

Posl. Fournier smatra zahteve srednjih šol za previsoke. Posledica njihova so ugnezenje običajnih korepitičij. Mnogo ljudij revnega stanu gre samo radi tega studovat, da dobi instrukcije, „ure“, s katerimi se živi in vsled katerih skušenj ne napravi. Tako so korepitičije uzrok izobraženemu proletariatu. Pa tudi potem še preostane preveč izobraženih z ozirom na službe, ki se imajo oddajati. Uprava naj stavi manjše zahteve, potem bo menj korepitičij in vsled njih seveda tudi menj dijakov.

Naslednji govornik posl. Schwegel zavrača posl. Kluna in trdi, da slabi učni prostori Ljubljanskega gimnazija niso v nikaki zvezi z ustanovitvenim gimnazijem v Kranju. On sicer ni nasprotnik osnovi gimnazija v istem mestu, a vé, da ljudstvo ni zasledeno na zopetno osnovo istega, pač pa želi obrtno ali pa trgovinsko šolo. Slednjič želi, da se mali gimnaziji v Ljubljani preskrbijo dostojni prostori, ker jo bode itak razširiti v veliki gimnazij.

Poročevalec Beer izjavi, da preustroja srednjih šol v besede pravem pomenu pač ne bode, ker je osnova njihova tako dobra, da se i v nemški državi ozirajo vedno in vedno nanjo, in bi torej ne bilo umestno zameniti dobri načrt s slabim. Pač pa bode treba ozirati se na boljšo vzgojo učiteljev, kajti znamenit učenjak ni tudi dober učitelj, a dober učitelj je na srednjih šolah več vreden kot najboljši učenjak. Kar se tiče ženske omike, treba bode, akopram ne to, kar skrajniki zahtevajo, pač pa mnogo storiti. Tudi v narodnostnem oziru odgovarja posl. Masařyk, da je, prevzemši svoje poročilo, skušal ugoditi vsem in se isto tako vsem na njihovi naklonjenosti zahvaljuje.

Obravnava se je na to prekinila in točka vsprejela. Koncem seje izjavil je predsednik dr.

obraz, prelepe lase zakrivljene od prirode, vse to moralo je slednjega pozornost obrniti nanj. Samo njegova ustna preveč drobna in blede v primeri z živimi barvami njegovih lic bi meni ne ugajala. Po bakrenih gumbah z grbi na fraku se je dalo uganiti, da je uradnik, kakor so uradniki vsi mladi ljudje v frakih v Peterburgu. Sedel je zamišljen in se ni brigal za razgovor častnikov, kateri so se šalili, smejali se, zalivali tobačni dim s slabim čajem. Mej drugim govorili so o konjih. Topniški poročnik se je bahal s svojim mladim diralcem. Pečorin je a propos razložil, kako je danes pri Voznesenskem mostu podrl nekega gizdalina, in ušel preganjalcem... Opisal je gizdalino obleko z zmečkano kapo in pa njegov obupni položaj na cestnem tlaku. Smejali so se. Ko je Pečorin končal, ustal je mladi človek v fraku in stegnil roko, da bi vzel klobuk z mize in vrgel z roko na tla podnos s čašami. Jasno je bilo, da je uradnik nalašč tako mahnil z roko; več oči se je uprlo nanj, najpredrzejše in najneustrašnejše ga je gledal Pečorin. Kri se je dvignila neznanemu gospodu v glavo, stal je nepremakljivo in se opravičeval. Molk je trajal le jedno minuto. Naredil se je krog in vsi so pričakovali afere. Nakrat je Pečorin zopet sel in glasno zaklical služniku: Kaj stane posoda? Povedali so mu trikrat višjo ceno. (Dalje prih.)

Smolka, uvažujoč zahteve konservativcev, ki so v „poslanici“ sodružnikov avstrijskega parlamenta prisotnih pri mirovnem shodu v Rimu hoteli opaziti proticerkveno demonstracijo, da oni, oziroma dr. Russ, ne zastopajo avstrijske zbornice v Rimu oficijelno.

Seja se je na to zatvorila ob 4. uri popoldne.

Shod „Slovenskega društva“ v Postojini.

Prvi shod, katerega je priredilo „Slovensko društvo“ izven Ljubljane, nedeljski shod v Postojini, uspel je tako krasno, da bi se tega ne bili nikdar nadejali, in nasprotniki „Slovenskega društva“ prepričali so se o tej priliki gotovo, da je zavedna Notranjska postajenka, katere s puhlimi frazami ne bodo strmoglavili, da so Notranjci odločni narodnjaki, in odločni naprednjaki.

Udeležba pri shodu bila je ogromna. Z vseh strani Notranjske došli so volilci, zaupni možje in prijatelji „Slovenskega društva“, isto tako pripeljalo se je lepo število gostov iz Ljubljane, a iz Postojine zbralo se je vse, kar je prištevati narodnemu meščanstvu.

Zborovanje začel je občepriljubljeni in spoštovani župan Postojinski, gospod Friderik Vičič, pozdravil vnanje goste in domače udeležnike ter predstavil gospoda Ivana Gogola, načelnika „Slovenskemu društvu“.

Gospod Gogola prevzel je na to predsedstvo, predstavil vladnega zastopnika, c. kr. okr. komisarja gosp. Lapajne-ta, razložil v kratkem, jedrnatem govoru pomen in svrhu „Slovenskega društva“, katero ima vzvišeno geslo: „Vse za narod in njega blagostanje“ in naprosil končno gospoda Lenarčiča kot kandidata za deželnozborski mandat, da se izjavi glede svojega političnega in gospodarskega programa.

Gospod Lenarčič razložil je na to v daljšem izvrstnem govoru svoja politična in gospodarska načela, po katerih se namerava ravnati, ako ga počaste volilci s svojim zaupanjem. V političnem oziru obeča, da se bode kot zvest sin svojega naroda držal vselej strogo narodnega programa, kakor so ga določili na skupnem shodu dne 2. oktobra 1890. I. slovenski državni in deželni poslanci. Gledé gospodarskih uprašanj pa pravi, da si bode na vso moč prizadeval rešiti jih kolikor mogoče ugodno, ravnujoč se pri tem po svojih večletnih skušnjah, katere si je stekel kot ekonom in občinski odbornik Vrhniški, kot član c. kr. kmetijske družbe in kot član ravnateljstva posojilnice na Vrhnikih. Poznavajoč potrebe in koristi obrtnikov in kmetovalcev upa gosp. Lenarčič, da mu se bode posrečilo kot deželni poslanec tudi res koristno delovati za volilni svoj okraj in tako dokazati, da je zaupanje, katero se bode vanj stavilo, tudi dejansko zaslužil.

Udeležniki shoda poslušali so pozorno govor gosp. Lenarčiča in mu večkrat glasno in naidušeno pritrdjevali.

Po gosp. Lenarčiču govoril je gosp. Alojzij Kraigher in priporočal kandidata v izvolitev, ker je po svojih vednostih in po svojem narodnem prepričanju porok za to, da bode v deželnem zboru častno in neumorno zastopal svoje volilce in se resno trudil za duševno in gmotno blagostanje naroda slovenskega na Kranjskem.

Gosp. dr. Marolt podpiral je z zgovorno besedo g. Kraigherja navajajoč, da je kandidat gosp. Lenarčič za Vrhniko to isto, kar je bil nekoč nepozabni Kotnik, in osvetlil nedostojno agitacijo nasprotne stranke, ki se ni sramovala zviti resnico tako, kakor njej kaže, kajti vrgla je mej svet vest, da šteje občinski odbor Vrhniški, ki je proglasil prvi g. Lenarčiča kot kandidata za deželni zbor, 38 občinskih odbornikov, izmed katerih jih je pa glasovalo za g. Lenarčiča le 7. — Nasproti temu navaja govornik, da šteje občinski zastop za trg Vrhniko brez okolice samo 9 odbornikov, katerih je bilo pri dotični seji navzočih 7.

Shod proglasil je na to gospoda Lenarčiča jednoglasno svojim kandidatom za deželni zbor, in volitev v ponedeljek je sijajno dokazala, da si je gosp. Lenarčič stekel zaupanje zavednih Notranjcev.

Gosp. dr. Ivan Tavčar govoril je na to o sedanjem političnem položaji sploh, zlasti pa o položaji na Kranjskem in o težnjah in namenih narodno-napredne stranke. Slavil je prejšnjega poslanca za notranjska mesta, gospoda Josipa Gorupa kot uzornega in požrtovalnega rodoljuba in naglašal, da se narodna zavednost, kakor živi mej Notranjci,

porok za to, da je slovenskemu narodu bodočnost zagotovljena, ker zavednega naroda ne more ugonobiti niti najsilnejši naval nasprotnikov.

Gospod Bilc predlaga, da se odpošlje dose-danemu poslancu gosp. Gorupu telegram ter da se mu izreče zahvala notranjskih volilcev za dose-danje delovanje.

Shod vsprejel je ta predlog navdušeno. Gosp. dr. Stora čital je na to telegram, kateri se je odposlal g. Gorupu in kateri slóve:

Blagorodni gospod Josip Gorup na Reki.

Mnogobrojno zbrani volilci na shodu „Slovenskega društva“ v Postojini izrekajo Vam jednoglasno kot požrtovalnemu in delavnemu svojemu dosedanemu zastopniku v deželnem zboru, kot iskrenemu rodoljubu in največjemu slovenskemu mecenu svojo presrečno zahvalo. Prepričani Vaše naklonjenosti kličemo: Gromoviti živio!

Dalje čital je telegram, ki je došel iz St. Petra:

Po raznih opravilih zadržani udeležiti se shoda „Slovenskega društva“, kličemo vsem udeležencem presrečen „Živio!“ Živela narodno-napredna stranka!

Jelenec, Kozlevčar, Lavrenčič, Delak, Zupančič, Sajovic, Korošec, Špillar, Povše.

Oficijelni del shoda je bil s tem končan in začela se je prosta zabava, pri kateri so se vrstile naidušene napitnice z lepimi pesmimi. Ljubljanski kvartet (gg. Branke, Dečman, Lilek in Pavšek) očaral je vse navzočnike s krasnim svojim petjem in tudi „Čevljar baron“ zapel je mojstersko svojo arijo, pri čemur ga je spremljal Ljubljanski kvartet. Burna pohvala, ki je sledila vsaki točki, kazala je izbornim pevcem, kako hvaležni so jim bili navzočniki za izredni ta užitek. Izmed govornikov, katerih je bila cela vrsta, omenjamo samo gg.: Hinka Kavčiča, Ivana Hribarja, ki je poučno in naiduševalno govoril o slovenskem uradovanju, Plan-tana, ki je v poetično dovršenem govoru napil slovenski domovini, dr. Stora, ki je nazdravil zavednim volilcem in krajnemu odboru imenoma g. Frideriku Vičiču in g. A. Kraigherju, in Severja, ki se je zahvalil v imenu volilcev „Slov. društvu“ na tako lepo prirejenem sestanku, ki bode volilcem ostal vedno v spominu.

Prvi shod, ki je vsem udeležnikom nepozabljiv, izvršil se je dostojno in sijajno in to je najboljši dokaz, da ima „Slov. društvo“ živo zaslonbo mej narodom, kar najbolje potrjuje izid volitve v ponedeljek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. novembra.

Državni zbor.

Pri obravnavi proračuna uaučnega ministerstva govoril je tudi poslanec Klun in zahteval, 1.) ustanovitev slovenskih paralelk na gimnazijah v Celji, Gorici in Trstu, 2.) zidanje novega poslopja za novi spodnji gimnazij v Ljubljani, 3.) ponovitev gimnazija v Ljubljani. V svesti smo si, da se je poslanec Klun osokolil le vsled našega pritiska na državne poslance slovenske, kajti sprevidel je gotovo, da je naš narod skrajno nezadovoljen s dosedanjim nede-lavnostjo svojih zastopnikov in da bi utegnila priti zanj kakakatastrofa, ko bi še nadalje sodeloval pri uničevanju naroda slovenskega. — Klunovemu predlogu protivil se je poslanec Žvegel in ugovarjal zlasti ustanovitvi Kranjske gimnazije. — Pri razpravi proračunskega odseka o „užitinskem davku“ govoril je tudi prof. Šuklje.

Delegacije

imele so prvo sejo včeraj, v ponedeljek. Jugoslovanski delegati so: Klaić in Šuklje, namestniki: Bulat, Klun in dr. Gregorčič. V včerajšnji seji volile so delegacije predsedništvo in odseke, vlada pa je predložila proračun o skupnih potrebščinah in še nekaj drugih predlog.

Hohenwartovega kluba

klerikalni poslanci imado mej seboj posebno zvezo, ki prav za prav odločuje v tem nesrečnem za nas klubu. V tej zvezi posvetovali so se v petek o ljudski šoli, katero bi tako radi uničili, in sklenilo se je, da bode posl. dr. Ebenhoch pri generalni debati o finančnem zakonu obširno razložil in utemeljil te frakcije šolske terjatve, na katere želje se pa, hvala Bogu, ne bode nihče oziral. Zanimivo je samo to, da smejo ti člani Hohenwartovega kluba počenjati kar hočejo in zastopati pri vsaki priliki in nepriliki svoje interese, dočim se slovenskim poslancem povedano sploh kaj storiti in govoriti.

Češke razmere.

Nemški izgredi uprizorjeni v Libercab za časa cesarjevega obiska bili so po priliki takšni, kakor

izgredi Celjskih nemškutarjev o sokolski slavnosti, a dočim naši poslanci niso storili ničesar, da bi to postopanje osvetlili pred poslansko zbornico, ravnali so češki zastopniki vse drugače, in razkrili vsemu svetu, kaj se je godilo v Libercah. To je seveda spekle prizadete faktorje v Libercah in ker si drugače ne vedo pomagati, šli so tožit „Politiko“, ki je prva poročala o dogodkih v Libercah. Čudno in karakteristično je pa, da se predrzne mestni magistrat prositi, naj se za to pravdo deleguje sodišče v Libercah. Človeku, čitajočemu to vest, poraja se v duši cela vrsta kombinacij. . . . „Narodni Listy“, polemizirajoč s staročeškimi glasili, poudarjajo, da bodo mladočeški poslanci, ako bodo vstrajali, uničili sedanjo parlamentarno razvrstitev strank, ki le vladi služi in tako dokazali, da Čehov ni moči potisniti v kot.

Avstrijski škofi na Dunaji.

Na Dunaji vršile se bodo v kratkem zopet nekakšne škofovske konference, h katerim so že skoro vsi škofi prišli. Udeležil se bode teh konferencij tudi Vratislavski škof dr. Kopp. Doslej še ni znano, kateremu predmetu javnega življenja bodo naklonili milostno svojo pozornost naši škofje, kajti sklenili so tajnost za svoje obravnave. Na vsak način pa to obravnavanje ne bode imelo nobenih praktičnih posledic. Čuden slučaj je pa, da so bili na Dunaji mudeči se škofje povabljeni na dinér, kate-rega je papežev nuncij Galimberti priredil na čast novemu nadškofu Ostrogenskemu Vaszaryju, in pri kateri priliki je le-ta govoril v zmislu, naših škofov delovanju dijametralno nasprotnem, da bodi duhovniku vodilo: pax.

Vnanje države.

Ruska sodba o naši vojski.

Baron Kaulbars, ruski general in mnogoletni vojaški atašé ruskega poslanstva na Dunaji, izdal je obširen spis o avstrijski vojski, katero karakterizuje kot dobro organizirano in eksaktno delujočo celoto, ki je zelo različna od one l. 1866. — Po sodbi Kaulbarsovi bilo bi pešaštvo pripravljeno za vojno peti dan, topničarstvo sedmi, konjištvo pa že drugi dan, a vsa avstrijska vojska je po sedanji svoji organizaciji jednaprvih v Evropi, in resen nasprotnik, ki bode jako izdatno uplival na rešitev mejnarodnih konfliktov. Častniki avstrijski so po tega vojaka nazoru izborni izvežbani in temeljito poučeni ter pravi steber avstrijske moči.

Mirovni kongres.

Rimskega mirovnega kongresa zborovanje se je v soboto zaključilo in sicer z velikim škandalom, katerega je provociral znani iredentist Imbriani. Najprej sprl se je Imbriani s predsednikom Biancherijem, a ko so se rešili večji predlogi in je predsednik naznanil, da se bode o ostalih predlogih posvetovalo prihodnje leto, ustal je Imbriani in uprašal, kaj je z njegovimi predlogi. Ko so ga nekateri poslanci hoteli pomiriti, razkoračil se je Imbriani in upil: Konferencija izreče naj se jasno, je-li pripozna narodnostno načelo za jedino pravo, na podlagi katerega se morejo urediti države.

Francoski radikali.

Ker je ministerstvo pretilo, da bode razpu-stilo zbornico, ako bi radikali hoteli strmoglaviti sedanjo vlado, udali so se nezadovoljneži in vsaj za nekaj časa opustili nepatriotične in za sedanje okoliščine jako nevarne težnje, ter bodo i nadalje podpirali gospoda Freycineta, makari jim tudi ni baš posebno simpatičen. Francosko-ruska zveza, katera je povsem delo sedanje vlade, je v deželi tako popularne, da se celo radikali francoski boje za svoje mandate in to je za konsolidovanje Francije velike koristi.

Domače stvari.

— („Slovenec“ in včeranja volitev.) O izidu volitve notranjskih mest in trgov za deželni zbor ima „Slovenec“ nastopni drastični telegram: „Vrhnika 9. novembra. Vseh volilcev 101, Lenarčiča volilo 37.“ — O številu glasov v Postojini in Ložu pa ne ve povedati ničesar. Lahkoverni čitatelji „Slovenčev“ bodo menda celo sodili tako-le: Če je na Vrhniku 101 volilec, g. Lenarčič pa je dobil 37 glasov, je torej 64 glasov moral imeti kdo drugi, in kdo bi to mogel biti nego klerikalni kandidat gosp. dr. Gregorič. Dobil pa je zares na Vrhniku 0, v Ložu 1 in v Postojini 2 glasa, torej cele 3 glase (piši tri) proti 118 glasom g. Lenarčiča. Nasproti tako perfidni, le na ignoranco svojih čitateljev se opirajoči taktiki „Slovenčev“, bilo bi nepotrebno zgubiti le jedno besedo. Obsoja se sama.

— (Hvalna ljubeznivost.) Ljubljanski udeležniki Postojinskega shoda kupili so si vozovnice za II. razred, a da bi se vsi vkupe vozili, ukrenil je načelnik postaje Ljubljanske, gospod Gustav Habit, da se jim je odkazal kupé I. razreda. To je gotovo ljubezniva postržnost, katera zasluži, da jo posebe omenimo,

— (Skušnje za učiteljsko usposob-ljenost) pričele so se včeraj na tukajšnji c. kr. učiteljski pripravnici. Oglasilo se je jako veliko število kandidatov in kandidatinj, namreč 48, ki že službujejo nad 2 leti. Za ljudske šole dela skušnje 18 učiteljev in 22 učiteljic, za meščanske šole 4 učiteljice in 5 kandidatinj za francoski jezik.

— (Razstava podob na steklu.) Gosp. Kratochvil, lastnik zbirke podob na steklu, katera je bila pred nekaterimi leti razstavljena v Šleimerjevi hiši, bode v kratkem odprl novo razstavo tacih podob v poslopji Filharmoničnega društva.

— (Včerajšnji mesečni in živinski semenj) bil je precej dobro obiskan. Priguvalo se je 447 konj in volov, 266 krav, 35 telet, vkupe torej 748 glav. Kupčija je bila srednja, ker je bilo vnanjih kupcev le malo, le debele vole so mesarji zelo kupovali in tudi dobro plačevali.

— (V Vodmatski tovarni za sukno,) katera je bila ustavila delo pred letom dnij in katero je od Češko-vih dedičev kupil g. Krenner iz Škofje Loke, pričelo se je pred kratkim zopet delovanje. Prejšnji delavci v tovarni in tudi nekateri drugi so zopet dobili delo, katero vodi strokovnjak, poklican iz Jägerndorfa v Šleziji.

— (Cerkev karmelitskega samostana) na Selu bode te dni gotova in še ta mesec blagoslovljena. Cerkev je posvečena sv. Jožefu in je zunaj in znotraj zidana v romanskem slogu ter jako bogato in ukusno okižena. Sezidal se je tudi ličen stolp za dva znova. Na vrtu samostana sezidal se je v polukrogu poseben mavzolej, v katerem je prostora za 50 krst. Na sredi mavzoleja je majhna a zelo čedna kapelica.

— (Z Dolenjskega) se nam piše, da nekateri brezvestni Dolenjci izvažajo veliko jabolčnika in tepkovca, katera pomešana z žalibog vedno redkejšim pridelkom vinske trte prodajajo za pristno kapljico in opeharijo marsikaterega kupca, kateremu se potem še posmehujejo, češ, saj v mestu tako nič ne razumejo. Da je novo vino le sladko in gosto, pa je dobro. V zidanice baje kar pri belem dnevu vozijo sadni mošt, kar se je poprej godilo le skrivaj.

— (Samomor.) Pretekli teden našli so 67-letnega posestnika T. iz Žit v kamniškem okraji obešenega na nekem kozolci. Ker je bil mož premožen in živel v rednih odnosajih, sodi se, da se mu je brzkone zmešalo.

— (Celjska posojilnica) kupila je lepo Reiterjevo posestvo, bišo z vrtom nasproti c. kr. okr. glavarstva na voglu trga cesarja Jožefa v Celji. S tem si je posojilnica jako ukrepila svoje stališče na veliko jezo nestrpnih Celjskih Germanov.

— (Novo šolsko poslopje.) Iz Slavine se nam piše: Za tukajšnjo župnijo bode prihodnji četrtek 12. t. m. imeniten in važen dan. Blagoslovilo se bode tukaj novo uzorno šolsko poslopje, katero sta dala zgraditi blagorodna gospoda Gorup in Kalister. Poslopje je tako lepo, da smejo župljani ponosni biti, da imajo tako lepo šolo. Pričakuje in želi se, da bi se blagovolila te slavnosti udeležiti tudi blaga dobrotnika, da se jima srečni župljani pri tej priliki vsaj nekoliko morejo zahvaliti.

— (Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici) priredi v nedeljo 15. t. m. v prostorih „Goriške čitalnice“ svojo vsakoletno veselico z jako zanimivim vspešnim, Rodoljubne gospe in gospodične ter drugi sodelavci se že zdaj skrbno pripravljajo in učijo, da bo tudi letošnja veselica vredna vrstnica z drugimi v prejšnjih letih.

— (Tržaško pokopališče.) Na pokopališči v Trstu ni dovoljeno postavljati spomenikov s slovenskimi napisi, in magistrat Tržaški pazi strogo na to, da se izvršuje ta naredba. Upravno sodišče bavilo se je te dni z jednako zadevo. Nemci v Tridentu pritožili so se proti jednaki, že zdavna veljavni uredbi Tridentskega mestnega magistrata in upravno sodišče je razsodilo, da je smeti v Tridentu postavljati na pokopališči tudi spomenike z s nemškimi napisi. Opozarjamo Tržaške Slovence na to velezanimivo razsodbo.

— (Otroški vrtec na Greti.) se ne bode mogel odpreti že na god presvetle cesarice (19 novembra), kakor je bilo nameravano. Hiša namreč v kateri bode otroški vrt, ni še dovršena, a vender ne bode treba mnogo več čakati do ustanovitve te prevažne nove narodne trdnjave v Tržaški okolici.

— (Društvo „Velesila“) v Škedinju priredi dne 21. t. m. veselico s prav zanimivim vspešnim.

— (Pevsko društvo „Adrija“) v Bar-kovljah priredi dne 22. t. m. veselico s petjem, igro in deklamacijo ter sodelovanjem društvenega tamburaškega zbora.

— (Jednajsta obletnica velicega potresa v Zagrebu) potekla je dne 9. t. m. V spomin bila je, kakor vsako leto, slovesna božja služba v vseh cerkvah. Navzlic hudemu udarcu, ki je takrat zadel prestolico hrvatsko, razvija se Zagreb jako lepo, kakor je imelo priliko opaziti na tisoče Slovencev za časa Zagrebške razstave.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Št. Jernej 10. novembra. Živeli zavedni notranjski volilci! Šentjernejski narodnjaki.

Dunaj 9. novembra. Tiskovni odsek državne zbornice pričel je danes svoja posvetovanja. Govorili so dr. Jaques, Eim in dr. Herbst, ki je izročil peticiji Dunajskih tiskarjev in društva časnikarjev. Vsi časnikarji brez razločka stranke in narodnosti zmatrajo tiskovni zakon kot slab. Sedanji tiskovni odnosi so neznosni. Sistem konfiskacij naj se omeji. Kolek je davek na omiko. Kavčija naj bi se odpravila. Sklenilo se je zaslišati mnenje ministra pravosodja in financ.

Milan 9. novembra. Rudini poudarjal v svojem govoru, da je budget ugoden, da ne bode treba novega posojila. Vlada ne misli spreminjati garancijskega zakona. Italija bode porabila ves svoj upliv, da ohrani mir, ponovila je trojno zvezo, da okrepi sedanje stanje. Z Nemčijo in Avstro-Ogersko ima Italija jednake interese. Dobri odnosi Italije z Rusijo so utrdili v javnem mnenju čut varnosti in miru.

Dunaj 10. novembra. Velike konference škofov pod predsedstvom kardinala Schönborna pričele se danes. Navzoči vsi cislitvanski škofje razun Olomuškega knezoškofa.

Dunaj 10. novembra. Stanje zdravja nadvojvodinje Margarete je trajno povoljno.

London 10. novembra. Pri lordmajorskem banketu izjavil se je Salisbury, da je uspeh glede irske politike dovoljen, glede politike v Egiptu ni nobene spremembe. Sedaj ni niti najmanjšega oblačka na obzorji, ki bi bil nevaren miru. Mestu vojne bavi se diplomacija z industrijalnim tekmovanjem in trgovinskimi pogodbami. Anglija se nadeja dobrih uspehov v trgovinski borbi. V nasprotju z Ameriko držala se bode slobodne trgovine. Torni-celi poudarja, da so intimni odnosi, Anglije proti Italiji najboljše poročstvo za evropski mir.

Razne vesti.

* („Nebeški ključ“) krasna basen slavnega češkega pisatelja Svatopluka Čeha, izšla je zdaj tudi v nemškem prevodu, katerega je jako dobro izdelal Zdenko Fax-Jelenský, a založil Jakob Dierböck (Emanuel Ditě) na Dunaji.

* (Vojaški črkostavci.) Tudi v Monakovem pričel se je štrajk tiskarskih pomočnikov. Vojaška oblastva dala so vse vojake, ki so izučeni stavci posestnikom tiskarn na razpolaganje.

* (Zima v Italiji.) Iz Florence se poroča, da je po vseh hribih in holmih v okolici padel debel sneg, vsled česar ja nastal hud mraz.

* (Mraz v Italiji.) Iz vseh krajev Italije poroča se o nenavadnem mrazu. V Milanu, Veroni, Turinu, Alessandriji, Parmi, Modeni in celo v Palermu padla je temperatura pod ničlo. V nekaterih krajih je bilo po 2, v drugih celo po 4º mraza.

* (Požar na morji.) Neki angleški parobrod, ki je vozil petroleje v Pireji, zgorel je v zalivu otoka Evbeje popolnoma. Poginulo je deset mornarjev izmej moštva, šest so jih pa rešili.

* (Ladija se potopila.) Pri Palestini blizu Benetk potopila se je te dni, ki je razsajala huda burja, neka ladija na jadra. Kakor se sodi, bila je avstrijska ladija in je moštvo gotovo poginulo, ker se ni čulo ničesar o njem.

* (Nesreče na železnici.) Na progi Paškani-Bukurešt skočil je osební vlak blizu postaje Paškani s tira, ker je zlobna roka snela nekoliko relsov. Stroj se je popolnoma prekopicnil in je parni kotel se razletel. Vlak začel je goreti in sta zgorela dva poštna in trije osobni vagoni. Število ponesrečenih je veliko, jeden sprevednik baje mrtev. Natančneje število ni znano. — Iz Bombaya se poroča, da je pri Nagpuru skočil s tira železniki vlak, ki je vozil angleške in domače vojake. Mrtvih je deset vojakov, več pa ranjenih. — Na srbski železnici pri Čupriji zadela sta tudi vlaka in je bilo več oseb ranjenik.

Mnogoletna opazovanja. Pri slabem prebavljenju in pomankanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo kakor nobeno drugo sredstvo s svojim želedeem krepijočim ter kri čistim uplivom. Cena škatljici 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlausa 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (4-15)

Uradna informacija c. in kr. avstrijsko-ogerskega generalnega konzulata v Novem Yorku.

Deželno sodišče v Trstu prosilo je c. in kr. avstrijsko-ogerski generalni konzulat v Novem Yorku uradnega poročila o solidnosti zavarovalnice „Mutual“. Konzulat je odgovoril z dopisom ddt. Novi York, dne 2. junija 1891, št. 1031, in sicer nastopno:

„Slavnemu c. kr. deželnemu sodišču v Trstu. Na cenjeni dopis z dne 12. m. meseca, št. 249/2245, čast mi je slavnemu sodišču o „Mutual Life Insurance Company“ javiti to-le: Dne 1. januarja 1890 izkazalo je omejeno zavarovalno društvo pravoveljavnih zavarovalnih pogodb v znesku Doll. 565,839 387 in imelo premoženja v gotovini Doll. 135,638,539 (gld. 339,096.376 gld.). Glede premoženja ne nadkrilja te družbe nobena druga „Mutual Life Insurance Company“ je jedna najsolidnejših in najbolje delujočih v Zedinjenih državah in najznamenitejša zavarovalnica na svetu. (971)

C. in kr. konzul:
Palitschek pl. Palmforst m. p.
Glavno vodstvo za Avstrijo: na Dunaji, L., Lobkowitzplatz.

Glavni zastopnik za Kranjsko:
Alojzij Lenček v Ljubljani, Sv. Jakoba trg.

Gospod J. Janka,

chef Praške tvrdke **Janka & Comp.**, sedaj v „Hotelu pri Slonu“ v Ljubljani.

Na mnoga poiz edovanja, kako to, da je naša gostilnica v Domžalah, kjer vendar ni visokotlačilne napeljave, tako izborna in zadovoljilno prežračena, kakor so tukajšnje, z Vašimi ventilatorji preskrbljene restavracije, štejemo si v javnem interesu v prijetno dolžnost, izreči tem potom, da sem že prej večkrat upraveljal pripoznano dobre tehnike glede primerne ventilacije, in že nekaj precej dragih projektov poskusil izvršiti, žal, da brezuspešno. Še le ko me je opozoril neki prvi naših inženjerjev na Vaše patentovane Avstrija-ventilatorje s čepalnicami (na kar bodem dotičnemu gospodu vedno hvaležen), spoznal sem takoj, da je ta način jedino pravi, in nisem se prevaril.

Vaš patentovani Avstrija-ventilator je že delj časa instalovan in deluje, ker vodotlačilna napeljava ni mogoča, jedino z vašo umno čepalno kombinacijo, ter prouzroča, da je vzduh v sobi vedno čist in prijeten vzlic temu, da je nastalo vsled strelnih vaj in kadenja vedno mnogo dima. To tudi drugače biti ne more, kajti jako praktično uzidane ventilacijske zatvornice dovajajo ravno toliko svežega zraka, kolikor dima odvajajo dobro delujoči avstrija-ventilatorji. Zrak, ki ga ta priprava dovaja, je čist in hladen in omogoči v soparnih dneh prebivanje v sobi.

Čestitam Vam konečno še na podeljeno Vam zlato jubilejsko svetinjo in Vam želim, da bi bili gmotni uspehi primerni izvrstnim uspehom Vašega ventilacijsko-tehničnega delovanja.

V Ljubljani, dne 9. novembra 1891.

S spoštovanjem

(977) **H. L. Wencel.**

Loterijske srečke 7. novembra.

Na Dunaji: 62, 30, 75, 27, 57.
V Gradci: 2, 55, 79, 26, 81.

Natečaj.

Meščanska korporacija v Kamniku razpiše službo nadgozdarja.

Prošnje naj se uložé do 15. decembra 1891.

Prosilci morajo imeti izpit za samostojno gozdarsko službovanje in morajo biti zmožni jednega slovanskega jezika. — Letna plača je 820 gld. in 25 metrov drv. — Kavcija se ima uložiti v znesku 400 gld. (973—1)

Odbor meščanske korporacije v Kamniku.

Zahvala.

Podpisano načelnštvo izreka vsem častitim udom in gostom, ki so v nedeljo, dne 25. oktobra, v tolikem številu prišli na Ledenice, da bi se udeležili naznanjenega podružničnega shoda, najpresrečnejšo zahvalo. Podpisano načelnštvo obžaluje, da vsled prepovedi c. kr. okr. glavarstva ni moglo spolniti obljube svoje; obžaluje pa tudi, da ni moglo preklicati svojega naznanila in vabila, ker se mu je še le v zadnjem trenotku javilo, na so najlepše točke programa prepovedane. Dasiravno se je shod c. kr. okr. glavarstvu že 15. oktobra naznanil in je bil načelnik sam trikrat osebno pri c. k. okr. glavarstvu v Beljaku v tej zadevi, prišla je vendar prepoved načelnštva še le dne 24. oktobra, t. j. v soboto popoldne v roke, in tedaj ni bilo zaradi kratkega časa več mogoče, kaj povoljnega ukreniti.

Zahvala pa se izreka tudi vrlemu gosp. gostilničarju, Jožetu Arnejcu, p. d. Hajnčlju, ki je došlim udom in gostom tako izvrstno postregel in gostoljubno svojo hišo na čast našemu shodu tako lepo okrasil. Ako se ta shod tudi ni tako obnesel, kakor je pričakoval on, in kakor smo pričakovali vsi, naj nas to ne žali. Kakor hitro pa bode pritožba na deželno vlado rešena, napravil se bode ravno na Ledenicah drugi shod. Skrb načelnštva pa bode, da se povrne na tem drugem shodu udeležencem in g. gostilničarju dvojno in trojno ves trud.

Na Voliču, dne 26. oktobra l. 1891.

Za načelnštvo podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico:

Matija Wutti, p. d. Pajovec,
načelnik.

Umrli so v Ljubljani:

7. novembra: Marija Lavrič, gostija, 89 let, Stari trg št. 24, plućnica. — Fran Debevc, delavčev sin, 2 leti in 8 mesecev, Ulice na Grad št. 9, rhachitis.

V deželni bolnici:

6. novembra: Elizabeta Cmok, delavka, 22 let, jektika. — Neža Istenič, krojačeva hči, 31 let, krvavenje.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
9. nov.	7. zjutraj	739.3 mm.	-1.2° C	sl. szh.	snež.	1.40 mm.
	2. popol.	737.5 mm.	2.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738.3 mm.	0.8° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 0.5°, za 4.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	91 —	—	91.35
Srebrna renta	90 70	—	91 15
Zlata renta	108 05	—	108 20
5% marena renta	101 80	—	101 95
Akcije narodne banke	1003 —	—	1003 —
Kreditne akcije	271.75	—	274 —
London	117 80	—	117 85
Srebro	9 36	—	9 35 1/2
Napol.	5 60	—	5 60
C. kr. cekini	57 82 1/2	—	57 82 1/2
Nemške marke	250 gld.	134	gld. 25 kr.
4% državne srečke iz l. 1854	100	—	181
Državne srečke iz l. 1864	100	—	181
Ogerska zlata renta 4%	102	—	85
Ogerska papirna renta 5%	100	—	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	—	50
Kreditne srečke	100 gld.	184	—
Rudolfove srečke	10	—	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	—	—

Potrjim srcem javljam sorodnikom, znancem in prijateljem pretužno vest, da je vsemogočni Bog našo iskreno ljubljeno in nepozabljeno hčerko, oziroma sestrico (975)

VERICO

danes popoldne ob 1/6. uri, po kratki pa mučni bolezni, v petem letu nežne starosti, k sebi poklical.

Pogreb predrage pokojne bode v torek, dne 10. novembra, ob 1/4. uri popoldne.

V Kostanjevici, dne 8. novembra 1891.

Henrik Frankovič, c. kr. sodni pristav, oče.
— **Ana Frankovič**, mati. — **Vladko**, bratec.

Zanesljiv trgovsk pomočnik

izurjen manufakturst, vesel prodajalec, vešč obeh deželnih jezikov, vsprejme se takoj in se mu zagotavlja prav dobra plača pri Josipu Širci v Zaleci, v Savinjski dolini. (958—3)

Jutri v sredo, dne 11. novembra:

VELIKI

VOJAŠKI KONCERT

v hôtelu „Pri Slonu“.

Ustoppina 30 kr. Začetek ob 8. uri.

K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi

J. HAFNER,

(976)

restavratôr.

Konfekcijsko blago

za dame in otroke: (878-5)

Elegantni jopiči s svilnatim podšivom . . . od gld. 5.—
„ dežni plaši „ 10.—
„ mantelci „ 10.—
„ zavoji „ 15.—
„ paletoči „ 10.—

Novosti v veliki izbiri in po najnižji ceni. —
Naročila po meri skrbno in točno.

ERNST STÖCKL v Ljubljani.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zavitki v kasetah in zavojih. Četrtnica ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. Vizitnice, litografirane ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pisarnice ali pisalne mize: podloge za pisanje, tintniki, postavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz prozevine, sušilni kartoni itd. itd. Trgovske knjige, kopirne knjige, beležnice, glavne knjige, ozke strazze, folijo-knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, koledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški koledarji in skladni koledarji v veliki izbiri. (456-1)

Minutis - penia

Okolici Škofjeloški!

Naznanjam, da sem dne 1. novembra 1891. l. prevzel

lekarno v Škofji loki

in upam, da si bodem kmalu pridobil zaupanje tukajšnjega stanovništva.

Na bolj oddaljene kraje pošiljam tudi naročene stvari po pošti in prav po ceni.

Jožef Zenotti,

lekar v Škofji loki.

(966—1)

M. NEUMANN

prodaja po

goldinarjev 12 goldinarjev

moderne, 90 centimetrov dolge žakete za dame, iz črne adrije, z atlasovim podšivom in dobro podvlečene.

(952—3)